

Pyhäjoki-laulu

Pyhäjoen kunnan kotiseutulaulu

Jussi Salmela, sov. Veli Ainali

1. Py - hä - jo - ki vir - taa hal - ki met - sän, maan, kos - ki - na - kin
Jäl - leen su - van - nos - sa val - lan rau - hoit - tuu, mo - nen sil - lan

Py - hä - jo - ki vir - taa kos - ki -
Jäl - leen su - van - nos - sa mo - nen

6 1. 2.
kuo - huu vä - liin mat - kal - laan. nöyr - tyin ku - mar - tuu.
al - le

na - kin kuo - - huu. al - - la.
sil - lan

11
Vii - mein vä - sy - nee - nä mat - kaan pit - kään niin

15
vai - puu me - ren aal - toi - hin jo kut - su - viin.

2. Matkallansa tuolla paljon nähnyt on:
myrskyä, tyyntä, paisteen auringon.
Joki sylissänsä tukit tuuditti,
Tervon satamahan viimein kuljetti.
Isät kuokallansa raivas pellot nuo,
joista leipäviljaa Luoja meille suo.
4. Kalastajat kyntää meren ulapat
etsiessään sieltä parhaat apajat.
Pohjanlahden aallot rantaan rauhoittuu,
vanhat kalaladot veteen kuvastuu.
Hanhikivi kertoo olemuksellaan,
kuinka isät meille hankki vapaan maan.
6. Pyhäjoen kunta kasvaa, kehittyy.
Palvelu ja kauppa kilvan lisääntyy,
kaikilla on täällä ruokaa riittämiin.
Eikö ois silloin syytä kiitoksiin!
Pyhäjoella on hyvä asustaa,
tulevatkin polvet osansa viel' saa.
3. Joki antoi pöytään lisäsärpimen.
Sunnuntaisin soljui vanat veneiden
vieden kirkkokansaa Herran huoneeseen
unohtamaan kiireen, arjen askareen.
Ukkosmyrsky kerran kirkon tuhosi.
Paikallensa kohta uusi kohosi.
5. Vanhaa hyvää aikaa vielä nähdä saa
kotimuseohon ken vain kurkistaa.
Uudet elinkeinot: metalli ja puu
Pyhäjoen pintaan tänään kuvastuu.
Kielosaari kutsuu matkailijaa luo,
virkistystä, rauhaa kulkijalle suo.

Lilja Viirret